Lige dele kajak og hygge i Järnavik 5.-7. november 2021

Det er svært at forestille sig en mere optimal start på vintersæsonen, end at komme til Järnavik den første november-weekend, ro et par eller tre fine ture i den efterårsklædte svenske skærgård og nyde hinandens selskab og dejlig mad og drikke i de hyggelige stunder om aftenen. Det må også siges at være en nem start på vintersæsonen med udsigten til, at højvintertilladelsen hurtigt kan ros ind, mens vejret og vandet endnu ikke er så kolde. Konceptet er sammenskud, og med 16 deltagere er det nemt at fordele opgaverne omkring fælles madlavning, drinks og andre gode indslag, som blev aftalt på forberedelsesmødet i oktober.

Järnavik i Blekinges skærgård ligger kun 240 km og under 3 timers kørsel fra klubbens bådehaller, på den sydsvenske østkyst mellem Karls-byerne -hamn og -krona. Her ligger den lille beskyttede havn Järnavik, hvorfra en båd sejler ud i skærgården til Tjärö om sommeren.

Gruppen tæller 16 deltagere. Vi kører på forskellige tidspunkter. De første ankommer allerede torsdag aften efter en noget slidsom køretur i kraftig regn. Jeg selv er med på det tidlige fredagshold, der mødes kl. 7.30 i roklubben, henter kajakker og grej og kører derefter i tre biler hinsidan.

Hvad angår udturen, er det alligevel lidt i underkanten kun at beregne ca. 3 timer til turen. Undervejs lægger vi vejen forbi rastepladsen Gårdstånga – en times kørsel fra Skovshoved – hvor vi stopper op for at indtage de obligatoriske kanelbullar. Andet stop på turen kan heller ikke undgås. En lille time inden målet skal der holdes ind til siden for at strække ben i shoppingcentret EKO, hvor vi lader os imponere eller også det modsatte af de svenske forbrugsvaner, og måske lader os selv friste af det ene eller andet nøddemix som ekstra turforplejning. Det betyder, at vi i modsætning til torsdagsholdet nærmest er udhvilet, da vi ankommer i Järnavik ved frokosttid.

Vi skal bo på Pensionat Järnavik, der ligger direkte ved den lille havn – et ideelt sted til at sætte i og hurtigst komme ud at ro. Det bliver en varm velkomst på parkeringspladsen, hvor Anette kommer ud og tager imod os. Pensionatets værter er der ikke, så godt torsdagsholdet er der og har sørget for, at vi allerede kan komme på værelserne.

Det var noget mere besværligt aftenen forinden, da værterne heller ikke havde været der, og det

kun lige netop lykkedes i mørke, regn og blæst at finde en åben dør ind til pensionatet – og dermed få Tommy på bedre tanker end at tage hjem igen.

Vi kommer på vandet første gang tidlig eftermiddag om fredagen og ror en dejlig tur rundt om Tjärö og Bjärnö. Vejret er roligt, og eftermiddagssolen bryder frem og skinner med et varmt efterårslys på klipper og træer. Vi er allerede kommet langt væk fra dagligdagen, og hjernen slapper af.

Peter leverer det første indslag, da han udforsker kajakkens kantningsevne og bryder gennem vandskorpen. Det bliver en god cowboyredning, og Peter er tæt på entusiastisk over sin nye tørdragt og dens overbevisende funktionalitet – det måtte bare afprøves.

Efter turen samles vi i forstuen om det lille bord og styrker os som optakt på aftenens serveringer på Chris' Farmhouse Cake, der overrislet med Whisky varmer så godt, som om den lige var kommet ud af ovnen. Hen mod aftenen ankommer de sidste biler, og gruppen er komplet. Nu er vi klar til, at Palle bærer velkomst-mojitoen ind med masser af is og overdækket af mynte.

Vi er heldige, at der denne weekend ikke er andre gæster på pensionatet, så der er ikke konkurrence om køkkenfaciliteterne, spisestuen og om pejsen og i hyggekrogene – huset er vores. Der bliver dækket bord, og snart går vi til bords til den lækre toretters menu: Berit og Anettes kylling i karry og til dessert æblekage, som Anette præsenterer: hvert bord sin kageskål med hver sin slags æbler: fra egen have, økologiske og fra Fejø (eller hvordan den eksklusive tredeling nu var).

Lørdag morgen er vi nogen, der spiser medbragt morgenmad, andre har bestilt pensionatets morgenbord. Vi skal være på vandet kl. 10, det lykkes ikke helt. Vi stimler sammen ved oversigts-kortet på væggen af skuret, hvor Thomas forklarer dagens program, så alle kan være med. Vejret er lidt mere novembergråt i dag, og det blæser mere end forventet, så det bliver ikke den lange tur ud i skærgården til Tärnö.

Vi holder os inde i de små fjorde, runder Bjärnö og Tjärö og ror ud til Skiftesö. Her deles gruppen: nogle tager lidt længere ud og snuser lidt til bølgerne, den anden del af gruppen ror med Thomas vest om Skiftesö og ind mod Guövik – i 01/27.

Vi mødes alle sammen til frokost inde i Guövik ved bådklubben. Tommy laver et stunt, da han som den eneste lægger til ved bådebroen og vil fortøje sin kajak.

Det bliver alligevel en dejlig lang tur. På tilbageturen er der medbølger, der inviterer til surf. Da vi igen runder Bjärnö, deler gruppen sig igen. Nogle trækkes direkte hjem ved udsigten til Dortes brownies, vi andre tager en forlænger og ror ind i den smukke Edstorpaviken, der ender i en å, som vi prøver at ro opad, indtil sivet bliver for tæt, og vi må bakke ud igen.

Om aftenen samles vi igen i den store runde om pejsen og det lille hyggehjørne i forstuen, og snakken går. I behørig afstand lyder Thomas' sækkepibe fra overetagen og sørger for det musikalske bagtæppe. Vi slapper dejligt af med Michael og Bodils Rhubarb Gin Hass (eller hvad vi nu kom til at døbe den). Der serveres selvfølgelig også igen et alkoholfrit alternativ. Omsider tager vi plads ved de fint dækkede borde og kan se frem til endnu et formidabelt middagsarrangement. I forhold til aftenen før toppes der op med en forret fra Jette: lakserillette med ærtepuré og grønne bønner, inden de store gryder med Marianne og Niras fantastiske Chili con carne når ud til bordene og skylles ned – modige som vi er – med Corona (La cerveza mas fina) serveret af Peter. Rabarber går igen som tema, da Anne og John på fineste vis fylder køkkenskabenes store beholdning af ølglas med deres dessert: rabarberkompot, piskefølde og drys af hvid chokolade.

Tommy er aftenens taler, og han deler den op og rejser sig hele tre gange imellem retterne og tager et bord ad gangen: Han siger selv, det bliver på mange måder en takketale, og han siger fine ord om hver og en i relation til roning, samvær og engagement i klubben – det er virkelig flot. Daniella står for det andet indslag under middagen: i bedste standup-manér spinner hun en god historie om, hvordan hun måtte søge assistance hos Fest & Farver til at klare sit indslag og ender med at synge sin smukke makedonske sang.

Om søndagen er vi dygtige og klar på vandet til aftalt tid kl. 9.30. Thomas giver en kort briefing om turmulighederne. Vejret er klaret op, og det bliver en dejlig formiddagstur. Vi tager ind til Köpegårda. Svanerne basker igen med store vingeslag lavt hen over vandet. Gruppen deler sig igen, halvdelen af gruppen, der ikke prøvede i går, tager den smukke tur ind i Edstorpaviken. Vi andre tager en sidste gang rundt om Tjärö og tilbage til Järnavik. Tilbage igen får de fleste travlt med at pakke sammen og køre hjem. Vi er seks tilbage, der tager den med ro og styrker os på de lækre rester af Chili con carne og æblekage, pakker også de sidste ting og drager så hjemad.

Turen har på bedste vis levet op til sit formål: At ro en tur i den svenske skærgård og hygge sammen om aftenen.

Tak til Thomas for dit gode initiativ og tilrettelæggelse af turen og turledelse! Tak til alle madhold, kage- og gufhold, drinkshold, tale- og andre indslagsholdere! Synd for Berit at hun måtte aflyse, men heldig for os andre, at hun allerede havde lavet de lækre gryder til den første middag – tak for dejlig mad! Tak til alle for en dejlig weekend ude i den svenske skærgård!

/Bernhard